

---

titel	Ruimte voor homofiele gevoelens
ondertitel	<i>Laat de kerk ook eens positief spreken over homofiel-zijn!</i>
auteur	Wijngaarden, Herman van
achtergrond	HGJB
bron	CVKoers, 07/2003
jaartal	2003
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

In het artikel *Ruimte voor homofiele gevoelens* pleit de schrijver (stafmedewerker HGJB en homofiel) ervoor om in de kerk positiever om te gaan met homoseksuele gevoelens en met het oog daarop in de Bijbel niet méér te lezen dan er staat. Daarvoor is ook nodig dat heteroseksuele christenen hun eigen seksueel-zijn positief leren aanvaarden. Daaraan ontbreekt het volgens hem nog teveel.

Ruimte voor homofiele gevoelens

Laat de kerk ook eens positief spreken over homofiel-zijn!

Herman van Wijngaarden

Stel, na jaren vol van verwarring en angst komt een jongere tot de conclusie: het kan niet anders, ik ben homo! En stel dat deze jongere ook nog eens behoort tot een orthodox-christelijke gemeente in Nederland. Hoe zou die jongen of dat meisje dan in zijn of haar gemeente opgevangen worden? Antwoord: waarschijnlijk helemaal niet! Want de kans dat zo'n jongere überhaupt met zijn verhaal naar bijvoorbeeld de dominee stapt, is klein. Niet dat hij er geen behoefte aan heeft om zijn verdriet en vragen met anderen te delen. Het is veel meer dat hij niet verwacht dat de kerk hem verder kan helpen. Waarom zou je er dan over praten...?

Ik weet niet voor hoeveel homofiele jongeren dit opgaat. In ieder geval gold het destijds voor mijzelf en ik denk dat er sindsdien té weinig veranderd is om over de huidige situatie optimistisch te kunnen zijn. De meeste homofielen houden zich nog steeds angstvallig verborgen. Op de één of andere manier durven ze nog steeds niet te vragen om het begrip en de hulp die ze juist zo hard nodig hebben. En als ze dat wél durven, is het nog maar de vraag of de gemeente ook werkelijk iets te bieden heeft. Want dat de homoseksuele praktijk zonde is, dat zal waar zijn, maar hoe ga ik dan om met mijn seksuele gevoelens, die ik nu eenmaal niet kán wegstoppen? Wat moet ik als een gemeente juist dit soort vragen niet aankan of – wil?

Er gaat hier veel mis. Tegenover antwoorden die geen recht doen aan de Schrift, staan minstens zoveel antwoorden die geen recht doen aan de homofiel - met alle gevolgen van dien. Het enige wat dan overblijft, lijkt de verlegenheid te zijn die dr. ir. J. van der Graaf onlangs over dit onderwerp uitte in het *Nederlands Dagblad*: 'Ik kan uit de Schrift geen legitimatie afleiden voor homoseksuele relaties. Maar hoe moet het dan? Ik begrijp best dat ik hiermee te weinig zeg, maar meer zeg ik er niet over'. Het siert Van der Graaf dat hij zich bescheiden opstelt, maar het zal duidelijk zijn dat een gemeente van Christus het hierbij niet kan laten. In de eerste plaats om de homo's niet: er zijn er al téveel die de weg door het leven en/of die van het geloof zijn kwijtgeraakt.

Maar ook om de kerk zelf niet. Niet voor niets wordt wat dit betreft een alarmerend scenario getekend: homoseksualiteit zou hét struikelblok van de kerk in de 21e eeuw zijn. De kerk kan het probleem wel proberen te negeren, maar dan woekert het als een veenbrand ondergronds voort, om vroeg of laat bovengronds toe te slaan. Kortom, het kan niet langer wachten: laat de kerk bewijzen dat ze homo's iets te bieden heeft waarmee zij als christenen verder kunnen!

Dikke knopen

Niet blijven steken in de verlegenheid dus. Toch betekent dit geen pleidooi voor kant en klare antwoorden. Ik moet zeggen dat ikzelf destijds liever met iemand als Van der Graaf had gepraat dan met de ouderling die Adrian Plass als een soort karikatuur beschrijft in zijn novelle *Het Bezoek*. In tegenstelling tot Van der Graaf weet deze ouderling precies hoe het zit met homoseksualiteit. Philip, een homofiele jongen uit zijn gemeente, had de Grondlegger dan ook helemaal niet met zijn probleem hoeven lastigvallen. Maar goed, nu hij dat tóch gedaan heeft, wacht ouderling Van der Steur het resultaat met vertrouwen af: 'Ik weet zeker, dat als Philip zo terugkomt, hij precies weet hoe ernstig de zaken ervoor staan. Ik veroordeel hem niet. De Schrift veroordeelt de zonde, niet de zondaar. Het afgelopen uur zal Philip van de hoogst mogelijke instantie hebben gehoord, dat de Ware Christen niet meer hoeft te zondigen. En hij moet leren in die waarheid te leven tot zijn geloof wordt bewezen door de verandering die in hem plaatsvindt'.

Het lijkt eigenlijk misschien nog best mooi: geen veroordeling, homoseksualiteit is weliswaar zonde, maar je kunt ervan afkomen. Toch zijn dit stelligheden die tekortschieten, alleen al omdat ze Philip geen ruimte bieden om zijn twijfels, vragen en verdriet op tafel te leggen. Het verhaal van Plass is een waarschuwing om het probleem niet zomaar terug te brengen tot een paar simpele waarheden. Wat dat betreft, zou het heilzaam zijn als de kerk wat méér verlegenheid toeliet over deze kwestie. Een verlegenheid waarin de homo

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

iets van zichzelf herkent. Want laten we eerlijk zijn: als het erop aankomt, is homoseksualiteit een onderwerp waarvan we een heleboel niet snappen. Hoe wordt iemand homo? Waarom laat God het toe dat ook sommigen van Zijn kinderen homofiele gevoelens hebben? En waarom wil Hij vervolgens niet dat zij die gevoelens uiten in een seksuele relatie? Dat zijn allemaal vragen waar ikzelf in ieder geval geen duidelijke antwoorden op heb gevonden.

Ze laten ondertussen wél zien dat homoseksualiteit geen makkelijk hanteerbaar probleem is. Zowel psychologisch als theologisch en (vooral ook) pastoraal liggen hier dikke knopen die je zomaar niet ontward hebt. Dat de kerk ervoor terugschrikt, is dus eigenlijk best te begrijpen. Wie zich eraan waagt, weet bij voorbaat dat hij het nooit (helemaal) goed doet... En toch zal het moeten: samen met homo's zoeken naar een begaanbare weg die recht doet aan hun mens-zijn én aan het spreken van God.

Demonisering

Dat gebeurt tot op heden veel te weinig. Er zijn maar weinig gemeenten waar homo's weten: hier kunnen en durven ze het aan om over mijn gevoelens te praten. Dat komt natuurlijk heel gewoon ook doordat het over seks gaat – en dat is nu eenmaal een kwetsbaar onderwerp. Zeker als je er op een *eerlijke* manier over wilt praten. Want dan moet je erkennen dat we op dit terrein *allemaal* de gebrokenheid van de schepping ervaren – of we nu homo of hetero zijn. Het is echt niet zo dat hetero's hier aan de goede kant van de lijn staan en homo's aan de foute. Dat laatste denken veel hetero's (bewust of onbewust) misschien wel, maar als ze eerlijk zijn, moeten ze erkennen dat ook hún beleving van seksualiteit niet is zoals God ze bedoeld heeft. Waar dat erkend en beleden wordt, komen homo's en hetero's heel dichtbij elkaar te staan. Dat zou voor beide 'groepen' wel eens heel heilzaam kunnen zijn. Maar er is wél durf voor nodig!

Het gesprek over homoseksualiteit moet dus niet geïsoleerd worden van andere vragen over seksualiteit. Er is voldoende reden om het onderwerp seksualiteit binnen de gemeente veel breder aan de orde te stellen. Waar dat gebeurt, zal bovendien blijken dat veel hetero-christenen niet eens hun *eigen* seksueel-zijn positief kunnen aanvaarden, laat staan dat ze het aankunnen om erover te praten dat sommige gemeenteleden *homoseksueel* zijn. Oké, er wordt ook binnen de kerk steeds opener over seksualiteit gepraat. Maar als het erop aankomt, blijft het voor veel christenen bijvoorbeeld een gekke gedachte dat je God ooit zou kunnen danken 'omdat je lekker gevreeën hebt'. En de suggestie dat Jezus seksuele gevoelens zal hebben gehad, grenst voor velen al aan godslastering. Seksualiteit kan sowieso niet goed zijn!

Is het dan gek dat de kerk het onderwerp homoseksualiteit nauwelijks aankan? Het wordt wel meer dan vroeger aan de orde gesteld, maar de manier van benaderen blijft in evangelisch/reformatorisch Nederland vaak erg negatief. Niet alleen als het gaat over de homoseksuele relatie, maar ook als de homofiele gerichtheid ter sprake komt. Hele boeken worden er volgeschreven waaruit je eigenlijk alleen maar *déze* conclusie kunt trekken: homofilie is niks meer en niks minder dan een vuile bron van wanbedrijven. Of zoals ook wel gezegd is: 'een uiting van diabolische anti-liefde'. Natuurlijk is er compassie voor mensen die zo'n vuile bron met zich meedragen, maar de boodschap is er niet minder duidelijk om: homofiele gevoelens zijn slecht, verwerpelijk en zondig. Christen-homo's worden dan ook opgeroepen om hun seksuele gevoelens te beschouwen als behorend tot de oude natuur die met Christus is meegekruisigd – waardeloos!

Vreemd genoeg is dit een boodschap die je als homo aanvankelijk erg kan aanspreken – dat deed het mij ook! Je wilt die gevoelens tenslotte helemaal niet en wat is dan aantrekkelijker dan een boodschap die er radicaal mee afreken? Maar velen lopen er ook ontzettend in vast. Je kan er *gek* van worden als je alleen maar negatief mag denken over iets wat zó tot je menszijn behoort, terwijl er (ondanks alle inspanningen) niets aan verandert. Ik denk dat de kerk zich goed moet realiseren wat deze 'demonisering' van homofilie teweegbrengt. 'Ik heb de duivel in me', zei een jongen tegen me toen hij vertelde over zijn homofiele gevoelens. En hij liep weg...

Positief spreken

Maar hoe kunnen christenen dan *anders* over homoseksualiteit praten dan alleen negatief? Eenvoudigweg door in de Bijbel niet méér te lezen dan er staat. De Bijbel is er duidelijk over dat God de homoseksuele *relatie* ziet als zonde. Maar *wáár* staat dat ook de homofiele *gevoelens* afgekeurd worden? Als we dat erin moeten lezen, moeten we er óók in lezen dat zolang iemand ongetrouwd is, hij geen enkel seksueel gevoel mag hebben. Terecht vinden we dat onzin, maar waarom vinden we dan wél dat het niet kunnen hebben

van een homoseksuele relatie ook alle homofiele gevoelens verdacht maakt? Wie dat zegt, zegt méér dan de Bijbel!

Er is dus ruimte om ook *goede* dingen te zeggen over homofiele gevoelens! Niet alsof er niks mee aan de hand is, want homofiele gevoelens dragen de littekens van de zondeval op een scherpe manier in zich. Maar 'toch moeten we niet zover gaan dat we de homofiele gesteldheid slechts kunnen opvatten als een bron waaruit alleen maar vuil water opwelt'. Dat laatste is een citaat van prof. dr. J. Douma, die er wat mij betreft heel mooie dingen over zegt in het boekje *Homofilie en christen zijn*: 'Ook de homofiel heeft het vermogen vriendschap te sluiten en liefde te tonen. Hij kan zich ontplooiën in een vriendschap die van grenzen weet. Het is niet zo dat hij aan zijn handicap – want die heeft hij - moet sterven; hij kan ermee leven, niet alleen met verdriet, vaak ook met vreugde. Het is een dopers standpunt wanneer we de homofiel aan zijn gesteldheid en de daaruit onherroepelijk voortvloeiende erotische gevoelens willen laten sterven. Zo in de trant van: bekeer je, neger, en word blank. Tussen seksualiteit en erotiek mag onderscheid gemaakt worden. Niet alles wat mooi is in de aantrekking van de seksen, wordt lelijk als homofielen elkaar bewonderen en liefhebben. Ook de homofiel heeft weet van begeerten en verlangens, die hij niet hoeft te doden als ze onvervuld moeten blijven'.

Dit roept natuurlijk weer nieuwe vragen op, want hoeveel ruimte is er dan voor de homofiele gevoelens? Wat kan wél en wat kan níet? Vaak wordt hierbij Mattheüs 5:28 genoemd: wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft al overspel met haar gepleegd. Dat geldt dan toch ook voor homofiele gevoelens? Inderdaad, maar juist in deze tekst zit ook de ruimte besloten waarover Douma het heeft. Er is immers een principieel verschil tussen 'een vrouw aanzien' (haar aantrekkelijk vinden) en 'een vrouw aanzien om haar te begeren' (= je ernaar uitstrekken om haar te bezitten). Homofiele gevoelens zijn niet per se ook verkeerde lustgevoelens. Het is de kunst om daar op een zuivere manier mee om te gaan. Maar dat geldt voor hetero's net zo goed!

Nieuwe wegen

Als we er zó over kunnen praten, wordt het probleem volgens mij beter hanteerbaar en (dus ook) bespreekbaar. Natuurlijk blijft het dan nog moeilijk zat (!), maar als christelijke gemeente kun je werkelijk ruimte geven aan de homofiele broeder of zuster. Je laat zien dat ze er – voor Gods aangezicht en dus ook binnen de gemeente - mogen zijn zoals ze zijn: zij hoeven hun homofiele gerichtheid niet te ontkennen of weg te stoppen, maar kunnen komen tot een positieve aanvaarding ervan. Tegelijkertijd doe je recht aan de grens die de Bijbel stelt aan het uiten van deze gevoelens: geen seksuele relatie.

Nu weet ik natuurlijk ook wel dat dit volgens steeds meer christenen juist géén begaanbare weg is! Want in wezen zijn ze het eens met de mensen die zeggen: als de seksuele relatie zonde is, zijn de gevoelens dat ook. Met dit verschil dat ze het omdraaien: als de *gevoelens* kunnen, moet er óók ruimte zijn voor de homoseksuele *relatie*. Een tussenweg zien zij niet. En dus wordt er gezocht naar wegen om vanuit de Bijbel te kunnen verantwoorden dat homo's wél een seksuele relatie aangaan. Het probleem daarbij is alleen dat de betreffende bijbelteksten zelf geen enkele aanleiding geven om ze te lezen zoals men ze graag wil lezen. Iemand als dr. Robert A.J. Gagnon heeft dat onlangs nog eens duidelijk laten zien in zijn studie *The Bible and Homosexual Practice*. Wat overblijft, is dan hoogstens de overtuiging of de hoop 'dat de Geest nieuwe wegen in de tijd schrijft', waardoor we ons niet meer gebonden hoeven te weten aan het oud- én nieuwtestamentische verbod op de homoseksuele praktijk.

Het zou flauw zijn om dat simpel af te doen als 'nieuwlichterij' – daarvoor zijn deze christenen té serieus bezig met de Schrift. Het sterke is bovendien dat ze er werkelijk voor hun homofiele broeders en zusters willen zijn. Daar kunnen heel wat gemeenten een voorbeeld aan nemen. Toch vraag ik me af of met dit standpunt tegelijkertijd geen belangrijke *zwakheden* van de huidige kerk verbloemd worden. Ik zie er iets in van een kerk die het onderwerp homoseksualiteit dáárom niet aankan, omdat ze zich teveel heeft laten beïnvloeden door de omliggende cultuur.

Kruisdragen

Om te beginnen is er sprake van overwaardering van seksualiteit. Seksualiteit behoort tegenwoordig tot de primaire levensbehoeften: zonder dat kun je niet leven. Je moet dus ook wel gefrustreerd raken als je seksueel niet aan je trekken komt. Dit denken is zó vanzelfsprekend geworden, dat het bijna belachelijk lijkt

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

om hiernaast het bijbelse standpunt te zetten: een mens kan weliswaar niet zonder liefde, maar wél zonder seksualiteit. Jezus zegt zelfs dat afzien van seksualiteit een manier kan zijn om des te meer tot je bestemming te komen (Matth. 19:12). En ik geloof er niks van dat Hij dat alleen bedoelde voor mensen die er toch al niet zoveel trek in hadden...Iedere ongetrouwde, vrijwillig of onvrijwillig, wordt gemaand te leven in seksuele onthouding.

Een ander element dat we van onze omliggende cultuur hebben overgenomen, is dat we het leven zijn gaan bezien vanuit ons 'recht op geluk'. Hier en nu moeten we het allemaal hebben: gezondheid, succes, geld, seks. En we snappen niet dat God ons die dingen soms juist ontnemt om ons te leren dat Hij iets hogers met ons voorheeft! We *zijn* er niet om hier en nu gelukkig te zijn. We zijn er om God te leren kennen en Hem te dienen! En dat brengt kruisdragen en zelfverloochening met zich mee – pijnlijk, maar wél met de belofte dat wie zijn leven zal verloren hebben om Zijntwil, honderdvoud zal ontvangen en het eeuwige leven beërven (vgl. Matth. 10:39, 19:29).

Misschien is dít geloof nog wel het belangrijkste om als gemeente de vragen rond homoseksualiteit aan te kunnen. Niet als dogma's om homo's mee zoet te houden, maar als werkelijkheid waar de hele gemeente uit leeft. De meeste steun ervaar ik tenslotte van christenen die zélf weten wat kruisdragen is en die dat tóch blijmoedig doen. Verschillende van hen zijn óók ongetrouwd, zij het om een andere reden. Andere hebben man/vrouw en kinderen, maar zijn soms jaloers op mijn specifieke mogelijkheden. Samen staan we voor dezelfde roeping: in onze eigen situatie een dienstknecht van Christus te zijn (1 Kor. 7). Daar hebben we elkáár bij nodig!

Herman van Wijngaarden is medewerker van de Hervormd-Gereformeerde Jeugdbond HGJB.

BOEKEN OVER HOMOFILIE

J. Douma Homofilie

Een grondig boek van de vrijgemaakt-gereformeerde ethicus Jochem Douma, in de reeks Ethische Bezinning. Van meet af aan heeft Douma is de kerkelijke discussies rond homoseksualiteit een helder onderscheid bepleit tussen homofiele gerichtheid en homoseksuele praktijk. Ook vanuit de Werkgroep Contrario aangeprezen als standaardwerk.

Prof. dr. J. Douma, 'Homofilie', deel 9 in de reeks Ethische Bezinning, Uitgeverij Van den Berg, Kampen.

J. Hoek e.a. Homofilie en de christelijke gemeente

Vanuit verschillende invalshoeken en achtergronden (psycholoog, predikant, hulpverlener etc.) worden aanzetten gegeven tot bezinning op homofilie (gerichtheid) en homoseksualiteit (praktijk). Rode lijn is dat homofiele gevoelens geaccepteerd zouden moeten worden, maar dat homoseksuele relaties niet in de lijn zijn van wat de Bijbel ons voorhoudt (zonder hiermee star te zijn in de pastorale praktijk). Uitstekende aanzetten tot een grondige bezinning, maar ook zinvolle handreikingen voor de praktijk van gemeentezijn.

Dr. J. Hoek, J.Janssen, drs. R. van Kooten, J. van der Sluis, drs. P.J. Verhagen, drs. P.M. Wagenaar, 'Homofilie en de christelijke gemeente. Ervaringen, pastoraat en hulpverlening', verschenen in de serie Praktisch en Pastoraal, uitgeverij Jongbloed, Heerenveen 1997.

A. Kool (red.)

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

Homoseksualiteit en kerk

De verschillende auteurs belichten het onderwerp vanuit hun 'specialisme' (homo, predikant, rector, hoogleraar en psychiater).

Ds. A. Kool (redactie), Maaike van Hamert, dr. J. Hoek, drs. H. de Leede, prof.dr. M.J.G. van der Velden, drs. P.J. Verhagen, 'Homoseksualiteit en kerk. Om de voortgang van het gesprek', Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer 1995.

B. Luiten (red.)

Homofilie en christen zijn

Deze waardevolle brochure komt voort uit een tweetal studiedagen die de vrijgemaakt-gereformeerde GSEV hield over homofilie en geloof. Daarbij werd de discussie niet versmald tot 'het probleem homofilie', maar werd gezocht naar bredere kaders. De homofiele broeder en zuster stond centraal, met zijn of haar relaties: met Jezus Christus, met de gemeente. In deze bundel schrijven auteurs met kennis van zaken, evenwichtig en indringend over dit gevoelige onderwerp.

Ds. B. Luiten (red.), Afke Balk-Karssenbergh, prof.dr. J. Douma, ds. K. van den Geest en drs. P.M. Wagenaar, 'Homofilie en christen zijn', GSEvREEKS 39, Uitgeverij de Vuurbaak, Barneveld.

Mark Westergraaf

Hand in hand, over homoseksualiteit, geloof en kerk

De meeste boekjes over homofilie zijn geschreven door mensen die zelf hetero zijn. Mark Westergraaf is zelf homofiel en lid van de gereformeerd-vrijgemaakte werkgroep Contrario. In deze brochure van 33 bladzijden schetst hij een beeld van de dingen waar je als homo tegenaan kunt lopen in het omgaan met jezelf, met God en met de gemeente. Op de achterzijde van de brochure schreef dr. A.L.Th. de Bruijne: „Westergraaf is homo en schrijft voor homo's en hetero's vanuit eigen ervaring én om de weg te wijzen en te bemoedigen. Hij doet dat vanuit de rust die hij mocht vinden in Gods liefde. Het boekje ademt een atmosfeer die vrij is van belangen.”

Mark Westergraaf, 'Hand in hand, over homoseksualiteit, geloof en kerk', uitgave: Werkgroep Contrario, Bodegraven. Zie: www.contrario.nl.

Jan Noordam

De huiver van Leviticus

Over ethiek en pastoraat rond homofilie en homoseksualiteit.

Jan Noordam, 'De huiver van Leviticus: ethiek en pastoraat rond homofilie en homoseksualiteit', Uitgeverij Boekencentrum Zoetermeer 1994

Bob Davies en Anita Worthen

...en toch zo anders

„Ontdekken dat je kind homo is, is hartverscheurend”, schrijven de auteurs. Hoe ga je met zo'n ontdekking om? Bij bijbelgelovige christenen is er vaak sprake van een regelrecht rouwproces. Daarin kunnen vier fasen worden onderscheiden: shock, verzet, wanorde en reorganisatie. Anita Worthen heeft een zoon die praktiserend homoseksueel is. Bob Davies is directeur van Exodus International, waarbij ook de Nederlandse EHAH is aangesloten. Eerste doel van het boek is gezinsleden, vrienden en kerkleden te helpen bij het christelijk omgaan met iemand van wie zij houden en die homo blijkt te zijn.

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

Bob Davies en Anita Worthen, '...en toch zo anders', Uitgeverij Medema, Vaassen 2002.

Evangelisch Werkverband Gods Meesterwerk

Nadat de SoW-kerken de zegening van homorelaties accepteerden, kwam het Evangelisch Werkverband met de brochure *Gods Meesterwerk*. Hierin vertellen homoseksuelen hun verhaal en geven verschillende auteurs aan waarom ze moeite hebben met een kerkelijke zegening van het homohuwelijk. Voorzitter Hans Eschbach verwijt de SoW-kerken dat ze in het pastoraat alle accent leggen op acceptatie van homoseksuelen, terwijl ze niet op de mogelijkheid van heling wijzen noch op een leven van seksuele onthouding.

Gods Meesterwerk (themanummer van EW Actueel), uitgave: Stichting Evangelisch Werkverband, Driebergen 2001.

Robert A.J. Gagnon The Bible and Homosexual Practice

Een boek dat de discussie rond homofilie werkelijk verder brengt, is deze – uitvoerige - wetenschappelijke studie van de Amerikaanse theoloog Robert Gagnon. Waardevol is dat Gagnon de gegevens uit de Bijbel zorgvuldig vergelijkt met vrijwel alles wat in de tijd van de Bijbel bij andere volken over homoseksualiteit te vinden is. Zijn conclusie is dat de Bijbel alle homoseksuele relaties eenduidig afwijst, en dat je dit niet kunt relativiseren vanuit de cultuur van toen. Dr. A.L.Th. de Bruijne schreef in een bespreking: „Het grootste gevaar vandaag is niet meer dat we homo's hun plek misgunnen, maar dat we op dit punt en op meer punten van ons leven de radicale navolging van Christus gaan verliezen. Maar als je dat vindt en die navolging terugzoekt, moet je dat wel zo doen dat je homo's niet weer terug duwt in de marge.”

Robert A.J. Gagnon, 'The Bible and Homosexual Practice: Texts and Hermeneutics', Abingdon Press, Nashville 2001.

Websites:

- CHJC, vereniging van christelijke homo's en lesbiennes: www.chjc.nl.
- Contrario, gereformeerd-vrijgemaakte werkgroep voor homo's en lesbiennes: www.contrario.nl.
- EHAH, evangelische pastorale hulpverlening rond seksuele identiteit: www.ehah.nl.
- Stichting Eleos, gereformeerde geestelijke gezondheidszorg: www.eleos.nl.
- Evangelische Omroep, dossier Homofilie en christenzijn, zoek op: www.eo.nl
- Harvest USA, toerusting rond gebrokenheid in (homo- en hetereo-) seksualiteit, uitvoerige (Engelstalige) site: www.harvestusa.org.
- Koinonia, bureau voor pastorale en psycho-sociale hulpverlening: www.koinonia.nl.
- Stichting Onze Weg, vereniging van 'ex-homoseksuelen': www.onzeweg.nl.
- True Freedom Trust, christelijke hulp voor homoseksuelen, uitvoerige (Engelstalige) site: www.truefreedomtrust.co.uk.

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>